

حاجی مراد

نووسەر: سادق هیدایهت

وه‌رگی‌پران: میلاد خزری

حاجی مراد له‌سه‌ر پێپرکی دوکانه‌که پازێ دا. دوو قامکی له‌به‌ر پشتیانی نا و که‌م‌به‌نده زێوه‌که‌ی هه‌لکێشا. داوینی عه‌بایه‌که‌ی گرت و رایتله‌کاند. ده‌ستیکی به‌ سه‌روسمیله‌ خه‌نه لێدراوه‌که‌یدا هینا و گاسی له‌ هه‌سه‌نی شاگردی کرد. پێکه‌وه‌ ده‌رگای دوکانه‌که‌یان داخست؛ ده‌ستی له‌ گیفانی نا و چوار قهرانییه‌کی خسته‌ مستی هه‌سه‌نه‌وه‌، هه‌سه‌ن به‌ شه‌قاوه‌لدان و فیته‌لێدان له‌ نیو ناپۆره‌ی خه‌لکیدا ون بوو. حاجی عه‌با زه‌رده‌که‌ی بن‌هه‌نگلی ده‌رینا و به‌ شانی خۆیدا دا و چاویکی له‌ ده‌وروبه‌ری کرد و سینگی ده‌رپه‌راند و هێدی‌هیدی پێ که‌وت. به‌ هه‌نگاوی لاقانی که‌وشه‌ تازه‌کانی وه‌ جیره‌جیره‌ ده‌که‌وتن. هه‌رچی حاجی مرادی ده‌دیت سلاو و خولقی ده‌کرد: سلاوت ئێ بێ حاجی، که‌یفت چۆنه‌ حاجی؟ با له‌ خزه‌تندا بین؟ ... حاجی گوێی لهم قسانه‌ ناخندرابوو به‌لام گرنگایه‌تیه‌کی تاییه‌تی به‌ وشه‌ی حاجی ده‌دا، هه‌رگا پێیان ده‌کو‌ت حاجی که‌زکه‌ز بالای ده‌کرد، په‌ند و می‌رخاسانه‌ ولامی سلاوی ده‌دانه‌وه‌.

ئهم وشه‌یه‌ بۆ ئهو وه‌ک نازناو بوو هه‌رچه‌ند ده‌شیزانی نه‌چوته‌ هه‌ج و حاجی نیه‌. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ که‌ منداڵ بوو و باوکی مرد و دایکی له‌ پووی وه‌سیه‌تی باوکی هه‌رچی هه‌بوو و نه‌بوو فرۆشتی، کردیه‌ زێر و تیکرا چوونه‌ که‌ربه‌لا. دوو سائیکی به‌سه‌ردا تێپه‌ری، پوول و زێریان نه‌ما و ده‌ستیان کرد به‌ سوال و که‌دایی. حاجیش به‌ هه‌ر چه‌رمه‌سه‌ری و به‌وبه‌ختیه‌ک بێ خۆی که‌یاندبووه‌ هه‌مه‌دان خزه‌ت مامی. خوداو‌راستان مامیشی مرد و چون که‌سیشی نه‌بوو هه‌موو مال و داراییه‌که‌ی بۆ حاجی به‌جێ ما. مامی له‌ بازاردا به‌ حاجی ناو‌زد کرابوو، ئهم نازناوه‌شی هه‌ر به‌ له‌گه‌ڵ ماله‌که‌ به‌ میرات بۆ به‌جێ ما. ئهم شاره‌ پان و به‌رینه‌دا که‌سی نه‌بوو. دوو-سێ چه‌لان هه‌ولێ دا دایک و خوشکی له‌ که‌ربه‌لا بدۆزیته‌وه‌ به‌لام نه‌یدیتنه‌وه‌.

دوو سائیک ده‌بوو حاجی هاوسه‌رگیری کردبوو به‌لام له‌ ژنه‌وه‌ بۆی نه‌هاتبوو. ماوه‌یه‌کی زۆر بوو هه‌ر شه‌ر و کێشه‌کێشیان بوو. حاجی به‌رگه‌ی هه‌مووشی ده‌گرت، به‌رگه‌ی تانه‌وته‌شه‌ر و پلاره‌کانی ژنه‌که‌ی نه‌ده‌گرت. ئه‌ویش بۆ ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی بترسێ و وا‌ز بێنێ لێی ده‌دا. زۆرجاران په‌شیمانیش ده‌بووه‌وه‌؛ زووه‌کی باوه‌شیان به‌ یه‌کتیدا ده‌کرد و پێک ده‌هاتنه‌وه‌. ئه‌وه‌ی که‌ حاجی هێستا منداڵی نه‌بوو کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر به‌دخولقی و تووره‌یه‌که‌ی دانا‌بوو. چه‌ند جارێک هاو‌رییه‌کانی پێیان کو‌تبوو ژنیکی دیکه‌ بێنێ به‌لام حاجی فریوی نه‌خواردبوو و ده‌یزانی که‌ ژنیکی دیکه‌ یانی به‌وبه‌ختیه‌کی دیکه‌. بۆیه‌ گوێیه‌کی ده‌رگا بوو ئه‌وه‌ی دی ده‌روازه‌. ئینجا ژنه‌که‌ی خوشی هه‌روا جوان و جعیڵ بوو و

ماوهیهکی ژۆر بوو پیکهوه بوون و هه‌رچۆنیکى بى باش يان خراپ، سه‌ريان پیکهوه نابوو و هۆگرى يه‌کترى ببوون. حاجى بوخۆشى په‌کى نه‌که‌وتبوو، قيت‌وقۆز بوو؛ نه‌گه‌ر خودا هه‌ويستباى هيشتاش دره‌نگ نه‌ببوو بۆ منداڵ. بۆيه نه‌يده‌ويست له ژنه‌که‌ى جودا بپته‌وه به‌لام نه‌م نه‌خلاقه خراپه‌شى بۆ ته‌رك نه‌ده‌کرا: لى ديدا و ژنه‌که‌شى چر و لاس‌تر ده‌بووه‌وه. به‌تايبه‌ت له دوى شه‌ويوه نيوانيان پيس تىک‌چوو‌بوو.

حاجى ده‌نگ‌ده‌نگ ده‌که‌شوو تى ده‌هاويشته ده‌ميه‌وه و توئىکه ترووکاوه‌که‌ى تف ده‌کرده‌وه؛ له چاوه‌ى بازاره‌که‌وه وه‌ده‌ر که‌وت. ئىستىکى گرت و نه‌و هه‌وا پاکه به‌هارييه‌ى هه‌لمژى و بۆ چه‌ندىک هۆشى رۆيى. وه خۆى هاته‌وه و بى‌رى که‌وته‌وه که ده‌بى بچپته‌وه. ديسان کيشمه‌کيش و مشتومر، ديسان دم‌له‌دم‌نانه‌وه، قسه‌يه‌کى له‌م و قسه‌يه‌ک له‌و، ديسان کوته‌ک و ليدان. ئينجا هه‌لمساو و قه‌ئس دابنيشنه سه‌ر سفره و مۆره له يه‌کترى بکه‌ن و بچه نه‌و جيگاوبانه‌وه و قون تىک بکه‌ن. شه‌وى هه‌ينيش بوو، ده‌يزانى ژنه‌که‌ى سه‌وزى پالۆى لى ناوه. سه‌رى حه‌وت کيوانى لى داها‌تبوو. قسه‌ى هاوسه‌ره‌که‌ى وه بى‌ر هاتنه‌وه: «برۆ ب! حاجى؟! ناوه‌لا زړه‌حاجى! حاجى کوئ؟ نه‌تۆ حاجى؟ نه‌دى بۆ دايک و خوشک له که‌ربه‌لا هه‌رزه و به‌ره‌لا ده‌خوئینه‌وه و که‌س تىيان ناتر؟ من چه‌ند ساده بووم، نه‌گه مه‌شه‌دى وسىنى زيرنگر نارديه‌يه سه‌رم جوابم نه‌داوه و مي‌ردم به تۆى بى‌لياقه‌تى پى‌په‌تى کرد. حاجى درۆيينه!» سوور و شين هه‌لگه‌رابوو، لى‌وى ده‌کروشت، نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ى له کنى بايه هه‌لى‌ده‌دى.

به‌ره‌به‌ره گيشتبوووه شه‌قامى به‌ينوئنه‌هه‌رين، چاوى له داره‌بييه سه‌رسه‌وز و گه‌شه‌کانى لى‌وارى چۆمه‌که ده‌کرد. له که‌له‌ى دا سه‌دى له‌گه‌ل دۆستان بچه دۆلى مرادبه‌گى و تا رۆژپه‌ران پیکه‌وه رايبوو. هه‌رچيش بى له مالى خوشتره، نه بوخۆى هه‌راس ده‌بى نه ژنه‌که‌ى. گه‌يشته سه‌رى کۆلانى مائه‌که‌يان. له‌پريکدا هه‌ستى کرد ژنه‌که‌ى به په‌نايدا تىپه‌رى و لای بۆ نه‌کرده‌وه. به‌لئى، نه‌مه ژنه‌که‌ى بوو. نه‌ک نه‌وه‌ى که بلين حاجى وه‌کوو زۆربه‌ى پياوان بتوانى ژنه‌کان له بن چارشيويشدا بناسينه‌وه؛ ژنه‌که‌ى نيشانه‌يه‌کى تايبه‌تى هه‌بوو، يانى به‌و نيشانه‌يه ده‌يتوانى ژنه‌که‌ى بناسينه‌وه. ژنه‌که‌ى بوو؛ به زى‌وارى چارشيوه‌که‌يه‌وه ناسيه‌وه. سى‌ودوو لى نه‌ده‌کرا، حاجى دلاودل نه‌بوو. به‌لام بۆ ديسان‌که به‌بى ئيزنى حاجى وه‌ده‌ر که‌وتبوو؟ نه‌ويش به‌م وه‌خته! خۆ نه‌ها‌تبوووه دوکانيش بلين کارىکى هه‌بوو. بلينى چوو‌بيته کوئ؟ حاجى هه‌نگاوى هه‌لنن، به‌لئى ژنه‌که‌ى خۆى بوو، خۆ ناشچيته‌وه! کتوپر رقى هه‌ستا و خوئى به‌رى چاوى گرت. ده‌ويست بى‌گرئ و ده‌ست له تين‌تينۆکه‌ى بنى و قرخه‌ى لى بېرئ. هه‌راى کرد:

-شاربانوو!

ژنه راچه‌نى و نيوه‌ئاوپىکى داوه، وه‌ک نه‌وه‌ى ترسابى. به‌له‌زتر هه‌نگاوى نانه‌وه. حاجى عه‌رزى نه‌ده‌گرت. ئاگرى تىبه‌ر ببوو. ژنه‌که‌ى به‌بى ئيزن وه‌ده‌رکه‌وتبوو هيج، ولايشى نه‌ده‌داوه! ديسان گاسى کرده‌وه:

-هۆى! له‌گه‌ل تۆمه. نه‌وه له کوئ ديه‌وه؟ راوه‌سته بزانم. هۆى!

ژنه ويستا و ده‌نگى لى به‌رز کرده‌وه:

-به تو چی؟ هه تیوه لاپره سه نهی خویری، ناگات له زارت بی ها. چت له ژنی خه لکی داوه؟ شهرتبی وه هات لی بکهه!
خه لکینه! هووو خه لکینه! بزانی نهم بۆره پیاوه خویرییه چی لیم دهوی. پیت وایه شار بوو ته هه ره ج مه ره ج؟
ئاخوړان باخوړانه؟ نهی هاواااا ناژان ... بزانه چت لی دهکهه. کوا ناژان؟

ورده ورده ده رگا و په نجه دهی مالان ده بوونه وه. خه لکیکی زور لییان گرد بوونه وه و بهر به ره زورتیش ده بوون. حاجی
سوور هه لکه رابوو، ده ماری ملی هه لتوقیبوو. له بازاردا سه رشناس بوو و خه لکیش ناوا دوو ریژه و سئ ریژه پالیان
پیکه وه نابوو و سهیریان ده کردن. ژنه تف و لیک لیکدا بوو و ده یقیژاند:

__جه نابی نااژان؟ کوانیی؟

حاجی نه وه نه دی رق هه ستابوو بهر چاوی تار ببوون. دوو هه نگاو چوو پيش و هه تا گرتی له بن چارشیه وه له بن گوئی
ژنه ی راکیشا .

__بیدهنگ به بیدهنگ. دهنگت مه گۆره. ناسیمیه وه. سبهی ... ههر سبهی ته لاقت دهدهم و بو سهری دنیا و قیامه تی
ته نه کهت ده کلکی دهخهه! وات لی هاتوو به بی لیزنی من وه ده دهکهوی؟ ده ته هوئ نابرووم بهی؟ ژنه تیوه. هه ی
بی شهرمی بی ده رپ... ئیدی لیم گه ری با له ئیو خه لکی زارم نه که مه وه. خه لکینه شاهید بن، نهم سبهی نهو چه تیوه
بی شهرفه ته لاق دهدهم؛ به یینک بوو شکم کردبوو خو، ده مزانی، ههر ده مکوت چ نییه ههر ده مکوت چاک ده بی. ددانم
له سه ر جه رگم داناوو به لام چی دی ناتوانم، گه یشتوو ته ئیسکانم. هه مووتان شاهید بن، ژنی من نانه جیه سبهی ...
خه لکینه سبهی ...

ژنه لایه کی بو خه لکه که کرده وه و کوتی:

هه ی بی غیره تینه! ده متان هه ئنا چری؟ راوستاون سهر ده کهن و نهم بی شهرفه هه رچی په رچیه ده ست له نامووسی
خه لکی هه ئینیته وه و لپی بدا؟ ناخ نه گه ر مه شه دی وسینی زپرنگر لی ره ده بوو، پپی ده کوتن. ناخخ! یانی یه ک رۆژیشم
مابی تو نه ی ده که مه وه. وه هات عاقل بکهه ... کهس نییه بلن کابرا نه خه کهر به دهنگت ده روا؟ کیی سه روشکلی مروقت
له خو ت ناوه؟ برۆ برۆ با بگه یه پیاوی خو ت. شهرتبی وه هات لی بکهه ... جه نابی ناژان ...

دوو-سییه که به ریوانکه ر هاتن و حاجیان واوه برد. ناژانیک وه ده ر کهوت. خه لک بلاوه یان کرد و حاجی و ژنه چارشیه
قه راغ سپیه که له گه ل چوار-پینج شاهید و به ریوانکاران به ره و شاره وانی ری که و تن، خه لکیش به دوا یاندا. له رینگادا
ههر نهم ده یکوت و نهو ده یقوزته وه، هه رکامیان چیرۆکی خو یان بو ناژان ده گپراوه و خه لکیش به دوا یاندا ده هاتن تا
بزانی شته که چی لی دیته وه. حاجی له عاره قه دا خووسا بوو، شان به شانی ناژانه که ده رۆیشته؛ به دگومان ببوو. له ژنه
ورد بوو وه، گۆره وی و به ره زمانه ی که وشه کانی ژنه له گه ل ئی ژنه که ی خو ی یه کتریان نه ده خوینده وه. نهو ته وسیفات و
ناو نیشانیه شی باسی ده کرد راست بوون، ژنی مه شه دی وسینی زپرنگر بوو. زانی که به هه له دا چوو. به لام درهنگ بوو
تازه کار له کار ترازابوو. نه یده زانی چی لی دیته وه. گه یشتنه شاره وانی. ناژان حاجی و ژنه ی برده ژووریک و
خه لکه کهش له ده ره وه چاوه ری مان. دوو ناژانی دیکه له وینده ری که وی ده چوو پله یان بهر زتر بی له پشت میزیک

دانیشتبوون. ئاژانهکه دهستی له لاجانگی هه ئینهوه و چیرۆکهکهی ئهو جۆرهی که دیتبوو و بۆیان باسکردبوو گێراوه و پاشهوپاش کشاوه. سهروک رووی له حاجی کرد و کوتی:

-ناوی بهریتان؟

-گه وورم، ئۆکه ری جه نابیتن. بچووکیمان ههیه له خزمهتتاندا. ناوم حاجی مراده؛ هه مووی خه ئکی گه رەک و بازار دهمناسن .

-چ کارەن؟

- چه ئتوک دهکۆتمهوه. دوکانم ههیه، ههر فهرمايشتيکی هه تانبی خزمهتکارم.

-راسته بېریتان بهم خاتونه کردوه و له نيو خه ئکی لیتان داوه؟

-چنان عه رز بکه م؟ پێم وابوو هاوسه ری خۆمه.

-بۆ؟

-قه راغ چارشویه که ی سپییه!

-سهیره! یانی دهنگی هاوسه ری خۆتان نانا سه نه وه؟

حاجی هه ناسه یه کی قوولێ هه ئکیشا: ئه خه گه وورم نازان خۆ ژنی من چ به لایه که. ههر جړوجانه وه ریک دهنگی هه بی ئه وه ئه وه دهنگه که ی وه کوو خۆی ده ردی ئیته وه. له هه مامی دیته ده ری به دهنگی پینج شه ش ژنان له گه ئم ده دو ی و ئه دای هه موایش وه ده ردی ئیته وه. وام زانی ده یه وه ی فریوم بدا بۆیه دهنگی خۆی گۆریوه. ژنه هه ئیدایه وه سه ری:

- ئوی ره بی خه جائه ت بی. جه نابی ئازان جه نابت خۆ شاهیدی، دیتت دی له نیو ئه وه هه موو خه ئکه شه قازله ی له من دا. ئه وه ئیستاش خۆی فه قیر ده کا، هه ی ناوری بن کا. فلته فلت! پینی وایه شاری کوێرانه. ته مه شا! ئه گه ر مه شه دی وسین بزانی وات ته مبی ده کا سه یر. کاری وا ئه گه ل ژنی مه شه دی وسینی؟ جه نابی سه روک؟

سه روک: خاتون، کاریکمان به جه نابتان نه ماوه ده توانن ته شریف ببه ن با بزانی چ له حاجی بکه ین.

حاجی: وه لا به هه ئه دا چووم. نه مزانی، سه هوم کرد، ئه خه ئه من له نیو خه ئکی هه یا و حیسیه تم هه یه، نیوم هه یه، ئا برووم هه یه.

سه روک شتیکی نووسی و دایه دهستی ئاژانه که، پیلی حاجیی گرت و بریدییه بهر میزه که ی دی. به دهسته له رزۆک و سپی هه لگه راوه کانی بره پاره یه کی وه ک جه ریمه پی ژمیردا و بردرا بهر ده رکی ده ره وه ی شاره وانی. خه ئک پالیا ن ویک دابوو، سرته سرتیا ن بوو دیار بوو شتیکیان به بن گوئی یه کتردا ده چرپاند. عه با زه رده که یان له شانی حاجی کرده وه و زه لامیک به خۆی و به قامچییه که وه هات. حاجی هیئده خه جائه ت بوو سه ری داخست. په نجا قامچیا ن له پیش چاوی خه ئکی ئی دا به لام نه نیوچاوانی تیگنا نه دهنگی لیوه ده رها ت. قامچییه کان خلاس بوون و کوته پارچه یه کی هه وریشمی له گیفانی ده ریئا و نیوچاوانی پی سربیه وه. عه با زه رده که ی هه لگرت و له بن هه نگلی نا؛ لایه کی له عه رزی ده خشا.

سەرى لە بەرى خۆى ناوه و بەرهو خانووھكەى ڤى كهوت. ههولئى دهدا شلتر و لهسەرخۆتر لاقى بەرز بكاتەوه و ههنگاو
بنئ، نهكا كهوشهكانى جيرهيان بئ.
دوو رۆژى بهسەردا تىپپهڤى و حاجى ژنهكهى تهلاق دا!

٤ى پووشپهڤى ١٣٠٩

پارىس